

מסכת כתובות

פרק יג

א. שני דיני גירות היו בירושלים, אולם ומן בו אבישלום. חנו אומר שני דברים, אולם אומר שבעה. מי שהלך למדינת הים ואשתו טובעת מזונת, חנו אומר, תשבע בסוף ולא תשבע בתקלה. נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו, תשבע בתקלה ובסוף. אמר רבי דוסא בן הרכינס כדברייהם. אמר רבו יוחנן בן זכאי, יפה אמר חנו, לא תשבע אלא בסוף:

ב. מי שהלך למדינת הים ועמד אחד ופרנס את אשתו, חנו אומר, אבד את מעותיו. נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו, ישבע כמה הוצאה ויטל. אמר רבי דוסא בן הרכינס כדברייהם. אמר רבו יוחנן בן זכאי, יפה אמר חנו, הגיח מעותיו על קרכן האבי:

ג. אולם אומר שבעה. מי שמת והנחת בנים ובנות, בזמן שהנכדים מרבין, הבנים יורשים והבנות נזונות. ובנכדים מעטים,

הבנות יזנו והבניהם יזכיר על הפתחים. אולםון אומר, בשביל שאני זכר הפסדי. אמר רבו גמליאל, רואה אני את דברי אולםון:

ד. הטוען את חברו כי שמו, והודה בקנוקים, אולםון אומר, הואיל והודה במקצת הטענה, ישב. וחכמים אומרים, אין זו הודה ממין הטענה. אמר רבו גמליאל, רואה אני את דברי אולםון:

ה. הפסיק מעת לחתו ופישט לו את הרגל, תשב עד שילבין ראה. אולםון אומר, יכול היה שתאמר, אלו אני פסקתי לעצמי, אשב עד שילבין ראי. עכשו שאבא פסק עלי, מה אני יכול לעשות, או כנס או פטר. אמר רבו גמליאל, רואה אני את דברי אולםון:

ו. העזר על השדה והוא חתום עליה בעד, אולםון אומר, יכול הוא שיאמר, השני נח לי ובראשון קשה הימנו. וחכמים אומרים, אבד את זכותו. עשה סימן לאחר, אבד את זכותו:

ז. מי שהלך למדינת הים ואבכה דרך שדהו, אולםון אומר, ילה בקצרה. וחכמים אומרים, יקנה לו דרך במאה מנה, או יפרח באויר:

ח. המוציא שטר חוב על חברו, והלה הוצאה שמכר לו את השדה, אולםון אומר, יכול הוא שיאמר, אלו היו תיב לך, היה לך להפרע

את שָׁלֹךְ כַּשְׁפֶּכְרֶת לִי אֶת הַשְׂדָה. וְחַכְמִים אֲוֹמְרִים, ذֶ הִיא פְּקָדָם
שְׁפֵכָר לוֹ אֶת הַקְּרָקָע, מִפְנֵי שַׁהוּא יִכְלֶל לְמַשְׁכָנוֹ:

ט. **שְׁנַיִם** שַׁהוֹצִיאוּ שְׁטָר חֹבֶה עַל ذֶה, אֲדָמָן אֲוֹמֵר, אֲלוּ **הַיִתִי**
חָבֵב לְהּ, **כַּיְצֵד** אֲפָה לְזָה מִפְנֵי. וְחַכְמִים אֲוֹמְרִים, ذֶ גּוֹבֶה שְׁטָר
חוּבוֹ וְזֶה גּוֹבֶה שְׁטָר חֹבֶה:

י. **שֶׁלַשׁ** אֲרַצּוֹת לְגַשְׁוָיאָן, יְהוּדָה, וְעַבְרָה הַיְרָדוֹ, וְהַגְּלִיל. אֵין
מוֹצִיאָן מִעִיר לְעִיר וּמִכּרֶךְ לְכָרֶךְ. אֲבָל בְּאוֹתָה הָאָרֶץ, מוֹצִיאָן
מִעִיר לְעִיר וּמִכּרֶךְ לְכָרֶךְ, אֲבָל לֹא מִעִיר לְכָרֶךְ וְלֹא מִכּרֶךְ לְעִיר.
מוֹצִיאָן מִגְּנָה הַרְעָה לְגַנְּהָה הַיְפָה, אֲבָל לֹא מִגְּנָה הַיְפָה לְגַנְּהָה הַרְעָה.
רַבּוּ שְׁמַעַן בּוּ גָּמְלִיאֵל אֲוֹמֵר, אָف לֹא מִגְּנָה רָעָה לְגַנְּהָה יִפָּה, מִפְנֵי
שְׁהַגְּנָה הַיְפָה בּוֹדֶק:

יא. הַכָּל מַעֲלִין לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵין הַכָּל מוֹצִיאָן. הַכָּל מַעֲלִין
לִירוֹשָׁלָם, וְאֵין הַכָּל מוֹצִיאָן, אַחֲד הָאָנָשִׁים וְאַחֲד הַגְּשִׁים (וְאַחֲד
עֲבָדִים). נִשְׁאָא אֲשֶׁה בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַרְשָׁה בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, נוֹתֵן לָהּ
מִמְּעוֹת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. נִשְׁאָא אֲשֶׁה בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַרְשָׁה בְּקִפּוֹטְקִיאָ,
נוֹתֵן לָהּ מִמְּעוֹת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. נִשְׁאָא אֲשֶׁה בְּקִפּוֹטְקִיאָ וְגַרְשָׁה בָּאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל, נוֹתֵן לָהּ מִמְּעוֹת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. רַבּוּ שְׁמַעַן בּוּ גָּמְלִיאֵל
אֲוֹמֵר, נוֹתֵן לָהּ מִמְּעוֹת קִפּוֹטְקִיאָ. נִשְׁאָא אֲשֶׁה בְּקִפּוֹטְקִיאָ וְגַרְשָׁה
בְּקִפּוֹטְקִיאָ, נוֹתֵן לָהּ מִמְּעוֹת קִפּוֹטְקִיאָ:

